

AMERISKA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

DOMOVINA

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 208

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, SEPTEMBER 2D, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Roosevelt zopet pridobil na popularnosti pri ženskah in pri farmerjih. Poskusno glasovanje je povsod v prid predsedniku

New York, 1. septembra. Razna poskusna glasovanja, ki jih je vpeljal proti koncu avgusta meseca American Institute of Public Opinion, ponovno kažejo, da uživa Roosevelt še vedno svojo običajno popularnost.

Glasovanje v preteklem tednu je dokazalo, da je Roosevelt zlasti pri farmerjih dobil novo zaslobo, obenem pa pri ženskah. Poleg tega so za Roosevelta vsi oni, ki so dobili delo pri WPA vladni organizaciji.

Poskusno glasovanje tudi kaže, da je Landon več zgubil radi kandidata Lemketa kot pa Roosevelta. Farmerji so se prvotno zlasti zanimali za Lemketa, toda Rooseveltov obisk pri zapadnih farmerjih je predsedniku v političnem smislu silno koristil.

Na drugi strani so pa socialisti zgubili tisoče glasov, ki bodo oddani kandidatu Lemketu. Glede napredovanja ali nazadovanja komunistične kampanje se pa ne more ničesar definitivnega vedeti.

Začetkom meseca avgusta se je izjavilo približno 54 odstotkov ameriških žensk, da so za Roosevelta. Ponovno enak glasovanje koncem meseca avgusta je pa prineslo na dan, da ima Roosevelt za seboj 57 odstotkov ameriškega ženstva.

Zanimive so tudi številke, ki kažejo izjave volivcev glede njih glasovanja v letu 1932 in letos. 3.500.000 volivcev se je izjavilo, da so v letu 1932 glasovali za Roosevelta, toda bodo letos glasovali za Landona. Na drugi strani je pa izjava 3.000.000 državljanov, ki trdijo, da so v letu 1932 glasovali za Hooverja, a letos oddajo glasove Rooseveltu.

Italija, Nemčija v skupnem Sulzmann ostane brez podpore stranke

Benetke, 1. septembra. Zastopniki dveh najbolj močnih diktatur v Evropi, Italije in Nemčije, so se zbrali tu, da se posvetujejo o načinih in sredstvih, kako pobijati komunizem v Evropi. Dr. Goebbels, nemški minister za propagando, in Dino Alfieri, laški minister častopisja, sta se pogovarjala o razburkanem položaju v Evropi in o načrtih za kampanjo proti komunizmu. Nadalje se poroča, da vest, da namerava obiskati Mussolini Hitlerja v Berlinu prihodnji mesec, ni resnična. Hitler je lansko leto obiskal Mussolinija v Rimu. Poročila pa se, da namerava Mussolini pozneje enkrat v jeseni obiskati Hitlerja v Berlinu.

Hrvatski dan

Nedelja 13. septembra je doletena kot "Hrvatski dan." Ogromna proslava bratov Hrvatske se bo vršila na prostorih Velike jezerske razstave. Hrvati se marljivo pripravljajo za ta dan, ker hočejo nastopiti v izjemnem številu. Seveda so vabljeni tudi Slovenci, da skupno praznujejo z brati Hrvati. To je že četrty Hrvatski dan, katerega praznujejo letno v Clevelandu.

Smrtna kosa

Danes jutraj je preminula v Glenville bolnici Agnes Laurich, rojena Mele. Ranjka je bila stara 50 let. Stanovala je na 1169 E. 71st St. Truplo se nahaja v pogrebni kapeli Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave., odkoder se bo vršil tudi pogreb. Podrobnosti poročamo jutri.

200.000 na kongresu

V dnevih 23. in 24. septembra se vrši v Youngstownu, Ohio, ogromen Euharistični kongres clevelandске katoliške škofije. Nič manj kot 200.000 katoličancev se pričakuje ob omenjenih dnevih v Youngstownu.

Zaroka

Mrs. Louise Osolin iz 157. ceste naznanja zaroko svoje najmlajše hčerke Dorothy z Mr. Henry Lauther, 1485 Larchmont Rd. Naše iskrene čestitke!

Diplomati niso prepričani, da pride do splošnega spopada v Evropi

New York, 1. septembra. Mnogo se govori, da pride v Evropi do splošnega spopada, vendar evropski diplomati niso prepričani o tem. Spopadi bodo omejeni na posamezne države ali na takozvane civilne vojne.

Vsi turisti, ki se vračajo iz Evrope, so enoglasnega mnenja, da ima sleherni evropska država razven Anglije dovolj opraviti v svoji lastni državi in ji tako ni mogoče misliti na spopade z drugimi državami.

V Evropi je bolj mogoča revolucija v kakih desetih državah kot pa mednarodna vojna. Tako se je izrazil neki ameriški diplomat, ki je prišel iz Evrope na obisk v Ameriko.

V Španiji divja že sedmi teden civilna vojna, v Franciji vre med komunisti in med fašisti. Nihče ne ve, kaj se bo zgodilo na Franciskem. Nemčija se je fizično zopet postavila na noge, toda nima denarja za vojno.

Italija se nahaja v enakih škripcih, enako Avstrija in Madžarska, Čehoslovaška, Bolgarska in Romunska in ostale države. Povsod pa vre v notranjosti, kar bo imelo za posledico, da do splošnega spopada v Evropi še več let ne bo prišlo.

"Srbska proslava"

V nedeljo imajo svoj veliki dan bratje Srbi v Clevelandu, ko bodo v Jugoslovanskem kulturnem vrtu odkrili spomenik svojemu velikemu možu vladiki Petroviču Njegošu. Po proslavi na prostorih Jugoslovanskega kulturnega vrta se slavnost nadaljuje v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

Polijsko čiščenje

Direktor javne varnosti Elliot Ness je včeraj prepošil vse policiste iz 15. policijskega predeleka v Nottinghamu in jih prestavil na razna druga mesta. V policijski predeleki v 15. okraju pridejo popolnoma novi moške. Direktor Ness je izjavil, da policija v Nottinghamu nikakor ni bila priljubljena pri ljudeh in je večkrat delovala v nasprotju s koristmi in interesi ljudi. Radi tega je odredil Ness temeljito čiščenje. Od kapitana do zadnjega policista vse je bilo premeščeno na druga mesta.

Gostilna Ljubljana

Članom slovenske skupine na Jezerski razstavi v Clevelandu se naznanja, da bo nočjo večer v Turkovi dvorani na Waterloo Rd. skupna seja. Pri tem bodo podani tudi računi poslovanja slovenske gostilne. Seja je važna, bodite navzoči!

Mr. Zaveršek v mestu

Pred nekaj dnevi je došel v Cleveland naš poznani slovenski odvetnik iz Phoenix, Ariz., da obišče v Clevelandu svojega očeta in svojo mater, ki stanujeta na 1395 E. 39th St. Odličnemu slovenskemu odvetniku želimo prijetno bivanje v naši naselbini.

Poroka

V soboto 5. septembra se poroči v cerkvi Matere Božje na 43. cesti in Superior Ave. Mr. Edward Henkel in Miss Mary Smole, hčerka Mrs. Smole iz Spencer Ave. Iskrene čestitke!

Težke obdolžitve

Chicago, Ill., 1. septembra. Včeraj je govoril v tem mestu Earl Browder, komunistični kandidat za predsednika Zedinjenih držav. Tekom svojega govora je izjavil, da lastuje William Randolph Hearst, znani milijonarški časnikar, kongresmana Lemketa in vso njegovo Union stranko. Hearst je postavil Lemketa za kandidata v namenu, da ubije predsednika Roosevelta in da je izvoljen republikanski kandidat Landon. Browder je nadalje zatrjeval, da je Rev. Coughlin dobro znano, da diktira Wm. Randolph Hearst Lemketu, ki brez Hearsta ne sme narediti nobenega koraka. Landon, Hearst, Coughlin, Townsend in Lemke so baje v tajni zvezi z Wall Streetom in Liberty ligo. Imajo sicer različne smerenice, toda vsi skupaj so zaroteni, da porazijo Roosevelta pri prihodnjih volitvah.

Črna legija je imela "odlične" pristaše

Pontiac, Mich., 1. septembra. Velika porota, ki preiskuje delovanje morilske organizacije 100 procentnih Amerikancev, ki je znana pod imenom "Črna legija", je danes objavila, da so bili med člani omenjene organizacije visoki politični in drugi uradniki. Nič manj kot 64 mestnih, državnih in policijskih uradnikov je bilo včlanjenih pri Črni legiji. Med člani je bil državni prosekutor Oakland okraja v Michiganu, državni poslanec Pence iz Detroita in policijski načelnik (!) Adfred Reynolds iz Royal Oak, Mich., kjer ima svojo župnijsko znamenito radio pridigar Rev. Coughlin. Poročilo pravi, da je bila Črna legija originalno ustanovljena v državi Ohio, v mestu Lima, ko je bil tedaj tam šerif Virgil Effinger, ki je bil izvoljen načelnikom Črne legije, a je sedaj pobegnil, ko so ga nameravale oblasti prijeti.

Na obisku

Iz Detroita je došel na obisk Mr. Frank Nagel z družino. Prišel je obiskat brata Antona Nagela, ki stanuje na 1399 E. 39th St. Iz Indianapolis je došla družina Anton Berkopec, ki so tudi obiskali Antona Nagela in več prijateljev in znancev. Ogledali so si tudi Veliko jezersko razstavo. Ogledali so si tudi S. N. Dom na St. Clair Ave., ker so že večkrat čitali v časopisu, kako veličastno narodno stavbo imamo v Clevelandu. Bili so jako prijetno presenečeni in so močno pohvalili clevelandске Slovence, da zmorejo kaj takega. Družina se je že vrnila na svoj dom.

Pozdravi

Mr. A. Kotar pošilja iz Pittsburgha iskrene pozdrave vsem svojim prijateljem in članom S. D. Z. pri društvu št. 27, kakor tudi vsemu osebju Ameriške Domovine. Lepa hvala za pozdrave, Mr. Kotar.

Poroka v soboto

V soboto 5. septembra se poroči Mr. Edward Zgonc, sin Mrs. Zofi Zgonc, 1083 E. 67th St. Nevesta je Miss Frances Kožel, hčerka Mr. in Mrs. Anton Kožel, 1418 E. 40th St.

Amerika bo umaknila svoje bojne ladje iz španskih vod

Washington, 1. septembra. Ameriška vlada je prepričana, da je dala ameriškim državljanom, ki se nahajajo na Španskem dovolj prilike, da se umaknejo iz Španske in vrnejo domov. Ako tega nečejo storiti, morajo posledice pripisati samim sebi.

Ameriška vlada je poslala že pred več tedni štiri bojne ladje v špansko vodovje in državni tajnik je pozval vse ameriške državljane, da zapustijo Španijo. Sleherni je imel dovolj prilike.

Amerika nikakor ne želi, da bi se naše bojne ladje še dalje mudile v španskih vodah, ker lahko pride do resnih dogodkov, ki bi imeli usodopolne posledice. Prvi tak dogodek se je pripetil včeraj, ko je neko špansko letalo obstreljevalo ameriško torpedovko Kane.

V nekaj dneh bo vlada odločila, kdaj odpokliče bojne ladje iz Španije. Amerikanci, ki so tem še ostanejo v Španiji, storijo to na svoj riziko. Nad 1000 ameriških državljanov so ameriške bojne ladje že odpeljale iz Španije, kjer jih je sedaj še nekako 500.

Madrid, 1. septembra. Španska vlada se je ni odgovorila na ameriško protestno noto glede napada na ameriško bojno ladjo Kane. Toda iz verodostojnih virov se poroča, da bo madridska vlada izjavila, da zrakoplov, ki je obstreljeval ameriško bojno ladjo, ni pripadal vladnim zračnim silam.

Španska vlada trdi, da nobeno vladnih letal se ni nahajalo v onem okoliščju preteklo nedeljo. Tudi nima španska vlada nobenega zrakoplova tipa, kakor je bil oni, ki je obstreljeval ameriško bojno ladjo.

Mir na sodnji

Policija je aretirala neko 200 funtov težko Mrs. Frances Mazutis, 1449 E. 68th St., pri kateri je dobila pol galone nepostavnega zganja v posodi za kavo. Ženica je bila še na pol pijana, ko je bila pripeljana pred sodnika. "Ali ste se pijani?" jo je vprašal sodnik. "To je pa moja zadeva!" je odgovorila Mrs. Mazutis. "30 dni zapora in \$100.00 kazni!" je zagrmel sodnik. "In tudi to je vaša zadeva!"

Vladna trgovina

Državna trgovina za prodajo opojne pijače, ki se nahaja na 152. cesti blizu Pepper Ave. v Collinwoodu, naznanja, da z naprej se lahko dobi v tej trgovini zganje in druga pijača na debelo, na kar opozarjamo naše gostilničarje, da jim ne bo treba hoditi po pijačo daleč v mesto.

Zadušnica

V petek se bo v cerkvi sv. Vida ob 5:30 jutraj brala sv. maša za pokojnim John Orekom ob priliki četrte obletnice njegove smrti. Prijatelji ranjkega so prijazno vabljeni.

Peticije za Mihelicha

Prijatelji Mr. John L. Mihelicha so dali v kroženje peticije za njegovo kandidaturo za kongresmana v 20. okraju. V petek večer morajo biti peticije vložene pri volivnem odboru. Mr. Mihelich se še ni odločil, če je kandidat ali ne.

Tragična zgodba jelniškega begunca, katerega proslavljajo kot modernega Jean Valjeana

Cleveland. — Bilo je junija meseca leta 1923, ko je stal letni fant Carlton Chilton v mestu Calvin, Oklahoma, pred neko banko. Namenjen je bil v banko, kjer je bil za blagajnika neki Pat Badger, ki je stanoval pri starših Chiltona.

Fant je stopil v bančne prostore. Nikogar ni bilo pri oknu, a takoj zraven njega je ležala velika vsota denarja. Skušnjava ga je zapeljala. Chilton je pograbil kup denarja in zbežal. Šel je na vlak in se odpeljal v Pacific, Mo. Tu je dobil delo. Kmalu potem je prišel k njemu pomožni šerif, ki mu je povedal, da ga mora aretirati, ker je ukradel denar.

Chilton se je prostovoljno vrnil v Oklahomo in na nasvet svojega zagovornika je javno priznal krivdo, potem ko so mu obljubili, da bo v enem letu pomilostžen. Dobil je štiri leta ječe.

V ječi je bil Chilton popolnoma svoboden. Imel so ga za zaupnega jetnika. Delal je in čakal, kdaj ga pomilostijo. Minilo je 15 mesecev, pa nihče se ga ni spomnil. Nekega dne, ko je delal na prostem, je videl pred seboj široko polje, nobenega paznika in železnico v bližini. Pobegnil je.

Odpejal se je v Texas, kjer je dobil delo in dober zaslužek. Bil je marljiv in pošten in delodajalci so ga stavili za zgled drugim. Tam je delal do svetovne vojne, ko se je vpisal v ameriško armado in bil poslan na fronto, kjer se je izkazal tako junaškega, da je bil dvakrat odlikovan.

Po vojni se je vrnil v Ameriko in šel zopet v Texas, kjer je dobil stare delo. Pozneje je postal voznik busa, motorman, inšpektor in učitelj motormanov in sprevednikov.

Leta 1929 je v Texasu odprl restavrant, ko je dobil bonus. Toda podjetje ni šlo in preselil se je v Cleveland leta 1930. Bil je paznik v Stadionu, a pred dvema letoma je dobil delo statistikarja pri delavskem oddelku ameriške vlade.

Delo mu je preskrbel sam predsednik Roosevelt, do katerega se je obrnil, rekoč, da je mlad, marljiv, zmogel in bivši vojak ter stoprocentni Amerikaneec. Imel je \$115.00 na mesec. Oženil se je s pridno ženo in ima 16 let starega sina.

Chilton je bil vseskozi, odkar je pobegnil pred 23. leti zgladen državljan, pošten in deloven in priljubljen pri vseh, ki so ga poznali. Kar naenkrat pa je udarila kot strela nad njega nezgodna roka mrle postavne.

Governor države Oklahome je na tajen način zvedel, da se nahaja Chilton, jelniški begunec v Clevelandu. Zahteval je, da se ga aretira in pošlje nazaj v državo Oklahomo. Res je bil Chilton junija meseca aretiran in poslan v ječo v Clevelandu, toda tedaj so se prijatelji zavzeli za njega in nastala je silovita borba med postavno in možem, ki je bil poštenjak zadnjih 23 let.

Prijatelji so apelirali na gubernerja države Ohio, Martina Daveya, da naj nikar ne dovoli, da se Chiltona izroči državi Oklahomi. Governor Davey je držal v rokah bodočnost moderne- ga Jean Valjeana.

Pretekli ponedeljek se je vršilo v zasebnem uradu gubernerja Daveya v Columbusu tozadevno zaslišanje. V Columbusu je prisel generalni državni pravdnik iz Oklahome, ki je v imenu gubernerja države Oklahome zahteval izročitev Chiltona oblasti Oklahome.

V gubernerskem uradu so bili zbrani odlični Clevelandčani, odvetniki, delavski voditelji. Dve uri se je vršilo zaslišanje. Chilton je imel 100 zagovornikov. Globoko je presunil vse, ko je govoril Wm. Duggan, ki je predsednik amaterskih baseball klubov ter nagovoril gubernerja:

"Jaz sem prepričan, da je vsemogočni Bog odpustil temu možu! Vi, gubernor, ste edini, ki imate pravico, da ta blaga duša uživa svobodo in diha svobodni zrak ter se sonči na božjem soncu."

Governor Davey si je obrisal solzo, ki mu je prišla v oko. Tudi Chilton je jokal, dočim sta njegova žena in sin glasno ihtela. Končno je vstal gubernor Davey in rekel: "Vi ste svobodni! Jaz ne dovolim, da vas vzame država Oklahoma!"

Chilton je sedaj svoboden, toda le toliko časa, dokler ostane v državi Ohio, in če gre iz države, ga gubernor države Oklahome zopet lahko zahteva nazaj v zapor. Toda prijatelji bodo skušali izposlovati, da ga gubernor države Oklahome pomilosti. . .

Ohio v prvi vrsti

Iz Washingtona se poroča, da je federalni odbor za socialno varnost izbral državo Ohio kot najbolj vzgledno, ki pomaga nesrečnim, starim in pohabljenim ljudem. Država Ohio ima sedem postav, ki se strinjajo z zveznimi postavami glede socialne sigurnosti in sicer: starostna pokojnina, materinska pomoč, pravilno zdravljenje otrok, preskrba za pohabljenе otroke, vzgoja otrok za življenjske poklice, javno zdravstvo. V državi Ohio še ni vpeljana brezposelna zavarovalnina. Na tem problemu se sedaj deluje. Država Ohio je radi svojih dobrih delnih postav dobila največ podpore iz zvezne blagajne, ki je dosedaj prispevala že \$5.600.000. Država Ohio je radi podpore starim in nesrečnim na prvem mestu v Zedinjenih državah, pravi poročilo zveznega urada.

Pijanci umirajo

Policija preiskuje dva smrtna slučaja, ki sta se pripetila v policijskih zaporih. Aretiran je bil Louis Walz, 26 let star, 1544 E. 34th St., ker je kršil neko postavo glede pijače. Par ur pozneje, ko je bil pripeljan v zapor, je umrl. Zdravnik se je izjavil, da je umrl radi alkoholizma. Na enak način je umrl Edward Hall, 5512 Hough Ave. Policija ga je aretirala radi pijačnega. Kmalu potem je v zaporu umrl.

Novi bulevard

Poročano je bilo, da bo novi bulevard ob Erie jezeru odprt zadnjo soboto, kar se pa ni zgodilo. Inženirji pravijo, da clevelandska policija ni preskrbela še potrebne varnostne naprave ob bulevardu. Pričakuje se, da bo bulevard odprt te dni.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po razpisalnih: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 centa

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. D. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid by carrier, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DEBEVCO and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879

83

No. 208, Wed., Sept. 2, 1936

Notranja borba Španije

Ne glede na razne izjave španskih voditeljev, se zdi, da je španska borba nekaj kontest med radikalizmom in konservativizmom. Zato bo tudi imel izid te borbe veliko refleksijo na ostali svet. Ako pridejo iz te borbe levicariji z vihrajočimi zastavami, bo to opogumilo radikale ne samo v Evropi, marveč tudi drugod. Če pa zmagojo konservativci, bodo videle države z desničarskimi vladami v tem zmago svojo stvar.

Danes se ne more še prerokovati, kaj se bo zgodilo, ko se sestane v jeseni francoski parlament, ki ga kontrolirajo levicarski elementi. Prav tako danes tudi ni mogoče se povedati, kakšen bo rezultat nesporazumov in preprirov med Berlinom in Moskvo, v zadevah, ki se tičejo španske civilne vojne.

Medtem pa divja vojna z nezmanjšano furijo naprej. Čete generala Franca se zdaj bore za staro špansko mesto Toledo, ki je važna točka te kampanje. Mesto je sicer v oblasti vladnih čet, toda poroča se, da je obkoljeno od treh strani. Mesto Toledo je oddaljeno trideset milj od Madrida in z zavzetjem tega mesta bi dobili vstasi tako rekoč odprto pot v Madrid. Vstaske čete generala Franca so boljše vojaško izvežbane kakor vladne čete, in dalje se poroča, da je med Francovimi vstasi 25,000 marokanskih čet, sestoječih iz črncev in Mavrov, ki so znani kot neusmiljeni in hrabri borci.

Mesto San Sebastian se še vedno hrabro upira vstajem in madridska vlada poroča o več manjših uspehih na različnih delih fronte.

Naj se Madrid vzdrži ali pade, civilna vojna v Španiji bo šla svojo pot naprej. Medtem pa španija krvavi na vseh koncih in krajih, in ko bo v Španiji končno zavlada mir, bo to "mir brez zmage."

Večina ljudi se danes čudi, da vstasi po tolikem času ne morejo pokazati nobenih večjih uspehov. Vodje španske vstaje so vsekakor pričakovali več odziva od ljudstva, kakor so ga pa v resnici dobili. Toda danes stoji vodje vstaje pred dejstvom, da je večina španskega ljudstva, in to celo v provincah, ki so v oblasti rebelov, sovražno njihovemu pokretu. Tako je na primer v Estramaduri general Franco zadel od strani prebivalstva na očitno sovražno in odpor, ki utegne postati resna nevarnost njegovemu zaledju. Pa tudi v Maroku je njegov položaj vse prej ko varen.

Samo v starih provincah Kastiliji in Navarri se je ljudstvo z navdušenjem zbralo pod zastavo rebelov. Rečeno je, da imajo vstasi v oblasti polovico dežele, toda treba je vedeti, da je ta polovica mnogo manj obljudena kakor pa ona, ki je v oblasti ljudske vlade.

Edina skupnost, ki drži vstase skupaj, je opozicija proti marksizmu. V vrstah vstajev so karlisti, monarhisti, liberalci, liberalni republikanci, fašisti in goreči katoličani. Prej ali slej pa se bodo ti elementi sami med seboj spopadli, zakaj španska zgodovina dokazuje neprestano ribanje med militarizmom in Cerkvijo. Saj je nedavno izjavil vstaski voditelj, general Mola, da bo treba uvesti velike reforme v pogledu odnošajev med Cerkvijo in državo. — General Franco pa je nasproten vzpostaviti monarhije in prav tako konstituciji vojaške republike, kakor je na Portugalskem. Teh svojih naziranj pa ne sme javno proglasiti, ker ima v svojih vrstah mnogo monarhistov. On kakor general Mola imata danes v svojih vrstah vojaške, ki so že svojočasno položili prisego, da bodo branili monarhijo in pozneje republiko. . . . Kaj bodo zdaj prisegli, da bodo v bodoče branili, je pa še odprto in veliko vprašanje.

Piše kaplan Matija:

Odgovarja!

Koliko čast zame! En cel sovo Cerkev in hujska ljudstvo uredniški članek in še dva dopisa mi posvečajo gospodje pri "Enakovrnostnosti" v njeni torkovi številki! Na vsa njihova rohenja proti moji osebi ne odgovarjam nič, ker tu se ne gre za mojo osebo, ampak za stvar, ki jo smatram važno in potrebno, da se ljudstvo pouči o njej. Vedel sem v naprej, da me nasprotniki ne bodo božali. Toda jaz nisem postal duhovnik zato, da bi sladko spal, ampak da se borim za kraljestvo božje na tem svetu. In tudi kot katoličan sem Bogu to dolžan, saj Bog noče, da bi katoličani bili zaspanci, ampak bojovníki za njegovo stvar! Čemu smo šli k sv. birni? Kakšni vojskaški Kristusi pa smo, ako pustimo, da nasprotnik ruje zoper Kristusa?

mir v naselbinah! Medtem pa nasprotniki dan za dnem sejejo mržnjo in nezaupanje do Cerkve in njenih voditeljev, medtem pa nasprotniki dan za dnem poveljujejo socialistične in komunistične režime in voditelje in oznanjajo, da je edina rešitev delavstva v teh in onih zvezah, v vseh, ki so proti Cerki, ker "Cerkev je zavezna kapitalizmu, je hlapec, dekla kapitalizma, je en del mogočnega izkoriščevalnega sistema," torej popolna sovražnica delavcev. . . . Jager naj bo pa k vsemu temu tiho, da "se ne bo kalil ljubi mir v naselbinah!" . . . Katoličani, ali ste res slepi, ali res hočete čakati, da se posreči kominterni (komunistični internacionali) tudi pri nas užgati bakljo državljanske vojske, kakor se ji je posrečilo užgati jo v Španiji?

O ne, moji dragi rdeči gosposdije! Lahko me obmečete z blatom, toda ust mi pa ne boste zamašili! Še bolj kakor doslej bom zavračal vaše laži in natolcevanja, vaša obrekovalanja, še bolj kakor doslej bom kazal na nevarnost vašega rovarjenja, na nevarnost vašega rdečega evangelija, ki ga pa sedaj — kakor spoznam iz vaših dopisov — sramežljivo skrivate, da tem ložje ujamete kako lahkoverno katoliško ribico! Dobro se zavedam, da ni danes zadosti, da se katoličane poučuje samo v cerkvi, medtem ko jih vi zastrupljate danzadnem. "Clama, ne cesses!" (Vpij in ne jenjaj!) stoji zapisano v sv. Pismu za one, ki naj uče ljudstvo, in tega se bom jaz držal.

V uredniškem članku se spoditkujejo, češ, da prinašam nazaj "protifarško gonjo," ki da je postala že stvar preteklosti. Ha, ha, ha! Kateri naivnež in lahkovernež pa vam bo to verjel? Samo beseda se je spremenila, stvar pa ne! Saj vi sami to priznavate v isti sapi! Takole stoji zapisano v vašem članku: "Protifarške gonje, kolikor jih je bilo med nami, so postale stvar preteklosti." Far je prenehal biti predmet boja, kajti naš delavec se je zavedel, da je duhovnik samo neznamen delec mogočnega izkoriščevalnega sistema, vsled česar se je začel boriti proti sistemu. . . . Torej sedaj ni nič več boj proti "farju," ampak proti sistemu, čigar delec je duhovnik! Kaj je razlika med preje in sedaj? Igranje z besedami, stvar je pa ista! Pravilno ste se izdali, ko ste zapisali: "Udari gospodarja in zadel boš tudi hlapca ali dekla!" In Cerkev — in s tem seveda duhovnike tudi! — smatrate za hlapca in dekla "gospodarja-kapitalizma!" Torej ves vaš uredniški članek ni drugače kakor prazno igranje z besedami in pesek v oči lahkovernim katoličanom, češ, saj ni več "protifarške gonje" kaj se pa poplej repenči Jager! Proticerkvena in protiduhovska gonja pa je, to sami priznavajo.

In zato bom jaz nadaljeval s svojim bojem proti vam, dokler boste oznanjali in poveljevali svoj rdeči evangelij, pa ga skrivajte še tako lepo pod nedolžne in lepo doneče besede o svobodi in demokraciji in rešitvi delavstva in podobno. In pozivam katoličane, da se mi pridružijo po svojih močeh in zmožnostih temu boju! Če znate pisati o raznih prireditvah in veselicah, bi znali napisati tudi kako besedo v prilog Cerki! Tudi vi imate dragoceni dar sv. vere, in tudi vi ste po svojih močeh in zmožnostih dolžni boriti se za kraljestvo božje na zemlji, boriti se zoper nasprotnika. Ni prijetna stvar, prijetneje je sladko spavati in "biti v miru z vsemi," toda potrebno je. Opažam po svetu: kjer so katoličani spali, tam Bog pripušča, da pride nad nje vihar,

ki razčisti, kdo je res pravi katoličan, kdo pa ni vreden tega daru božjega, sv. vere!

A. S. in Co. pa povem, da mi ni absolutno nič na tem, da bi pridobil pri njem in njegovi kompaniji kaj več "kreditu," kakor mi tako blagohotno svetuje. — Da pa dopisnik članka iz prve strani nič ne verjame grozodejstvu, ki so jih uganjali "lojalisti," to je komunisti in anarhisti v Španiji, se pa prav nič ne čudim. Kajpada, to je vedno pri njih: kjer najdejo kaj takega, kar je v prilog rdečkarjem, vse to je sveta resnica, kjer pa nadejo kaj takega, kar je v škodo in sramoto rdečkarjem, to je pa zlobna laž! Kakopak! Kar pogledajte fotografije v raznih listih, kar berite poročila v časopisih, ki še daleč niso katoliški, pa boste dobili dokaze, če se vam jih hoče in če vam je res kaj do resnice! Jaz da ne priznavam, da so tudi takozvane "uporniške" čete brezobzirno ravnale? Nikjer in nikdar tega

Zdaj vemo pri čem smo

Zdaj nabirajo naročnike in prispevke za "Cankarjev glasnik," mesečnik. To ni več novica, saj je zadeva stara že par mesecev.

Zakaj se ustanavlja Cankarjev glasnik? Nič za drugega kot za kljubovanje katoličanom, ki so bili tako predzrni, da bodo postavili spomenik Ivanu Cankarju v Jugoslovanski kulturni vrt.

Sicer je tako kljubovanje res prava otročarija, ker katoličani, ali kakor nas nazivajo — klerikalci, ne postavljajo spomenika Cankarju samo za katoličane, ampak za ves slovenski narod v Ameriki. Da ga pa postavljajo katoličani, je pa vzrok samo ta, ker naprednjaki niso bili toliko zavedni, da bi ga postavili oni, ki ga vsaj pomagali postaviti. Katoličani se pa zavedajo, da so narod slovenski in kot veja zavednega slovenskega naroda spoštujejo svoje moze, svoje velike noze, ki zaslužijo, da se jim postavlja spomenike.

Prosveta sicer piše, da v Sloveniji še niso postavili Cankarjev spomenika iz bron ali kamna, ker da socialisti in napredni delavci ne verjumejo v take vrste spoštovanja do svojih velikih mož. Urednik Prosvete pač ne ve, da stoji veličasten spomenik Cankarju na Vrhniki, v njegovem rojstnem kraju, za katerega se je zbiralo prispevke tudi v Ameriki. In če se Vrhniki ne pramujejo Cankarjevega spomenika, zakaj bi se ga mi v Ameriki?

Naj bo že temu tako ali tako, stvar je gotova, da bo stal v Jugoslovanskem kulturnem vrtu v Clevelandu tudi Cankarjev spomenik. Ljubljanska občina je poslala Cankarjevo sobo v Cleveland in če naprednjaki niso bili toliko zavedni in niso imeli toliko spoštovanja do Cankarja, da bi se to soho postavilo na odlično mesto, so morali pač katoličani rešiti narodovo čast.

Potem, ko je bil Jugoslovanski kulturni vrt gotova stvar in je bilo odločeno, da bo Cankarjeva soba postavljena tje na odlično mesto, so pa naši naprednjaki naenkrat postali silno vroči za Cankarja in so zahtevali sobo zase, da jo postavijo v Slovenski narodni dom na St. Clairju.

Clovek bi se vprašal: čemu pa v SND in ne v kulturni vrt? SND je last vsega naroda, saj smo ga postavili vsi brez razlik prepričanja. Jugoslovanski kulturni vrt je tudi last vsega naroda, saj ga je podarilo mesto Cleveland in pomagala izgotoviti vlada Zed. držav. Dala je ta kulturni vrt vsemu jugoslovanskemu narodu in ne samo temu ali onemu prepričanju. In, ali ni veliko bolje, če stoji Cankarjev spomenik na prostoru, ki bo vsakemu na ogled in občudova-

ga tajil nisem, ker predmet mojih člankov ni bil, koliko jih je padlo na tej ali oni strani. Povdarjal sem, da boj je boj in na obeh straneh padajo žrtve, toda svetovno časopisje — ne "klerikalno!" poudarja, da so bile grozovitosti na strani "vladnih" čet neprimerno hujše in da so najhujše divjali proti cerkvam in samostanom in cerkvenim osebam. Sicer pa vam je dokaz odveč, ker sami pravite, da "nočete verjeti," namreč vsemu temu nočete verjeti, kar je v sramoto vašim somišljenikom, rdečkarjem! — Satansko-zlobno pa je vaše namigavanje v prvem članku, kakor da se katoličani veselimo španskih žrtev, zato da lahko "vzbujamo verske predsodke." Na tako zlobnost pa sploh ne odgovarjam!

Katoličani, ali boste še naprej sladko spali? Postavite se odločno za katoliško stvar, odrečite vsako podporo tistim, ki sicer niso nič več "proti farjem," ampak proti Cerki so pa še! . . .

nje, kot pa če bi bila vzdana soha v SND, kjer bi jo videli samo tisti, ki posejajo naš SND? Če postavimo Cankarju spomenik v kulturni vrt, smo gotovi, da bo stal tam stoletja, če pa bi ga postavili v SND se ne ve, če bi ostal tam niti prvih 100let. Saj vemo, kako je v Ameriki: danes stoji to poslopje ali palača, jutri jo poderejo in postavijo tam nekaj drugega. Parki pa bodo ostali, o tem ni nobenega dvoma in v parkih narodni vrtni, ki bodo res kras in čast za mesto.

Nas, ki bomo postavili Cankarja v kulturni vrt, ni sram pobahati se z njim. Torej bi tudi vas, naprednjake, naj ne bilo sram tega in bi, če že ne pomagali, vsaj ne nasprotovali temu in ne pisali v svojih rdečih časopisih, naj ljudje ne dajejo za izgotovitev kulturnega vrta.

Taki narodni stvari more nasprotni samo zagrizen sovražnik vsake narodne akcije, ki ne pozna drugega kot rdeči evangelij, ki ne pozna v svojem brezmejnem sovraštvu niti sorojaka, niti nikogar, ki ne poje po notah Marksa in Lenina.

Ker je pa postalo nazadnje naše naprednjaše vendarle preveč sram, da morajo končno katoličani reševati narodno čast vseh izseljencev, so si pa izmislili nekaj drugega in ustanovili hočejo "Cankarjev glasnik." Če bi bil ta nameravani mesečnik res znanstvena revija in pisan res samo v izobrazbo naroda, bi bili mi prvi, ki bi pohvalili tako idejo. Toda ne, ta mesečnik, če bo res izšel, bo samo bat, s katerim hočejo še bolj udrihati po glavah katoličanov. To je pribita resnica in če ne verjamete, svo, berite, kaj piše Prosveta glede Cankarjevega glasnika.

"Uredništvo te revije, v čigavih rokah bo, bo moralo skrbeti, da bodo iz te revije sleherni mesec zveneče žive besede Cankarjeve — najostrejšje piske, ki jih je veliki Cankar izstrelil na klerikalne hinavce svoje dobe in vseh bodočih dob. . . .

"Mi, ki ljubimo Cankarja, bomo pa skrbeli, da jih bodo žive Cankarjeve besede neusmiljeno teple in bičale, teple in bičale, teple in bičale še dolgo, dolgo. . . .

Tako, vidite, taka bo ta revija, da bodo ž njjo tepli in bičali, trikrat povedano, klerikalce, katoličane.

To je povsem po nazorih naprednjakev, ki jih boli v dno duše, če hodijo Slovenci v Ameriki še v cerkev, če pošiljajo svoje otroke v katoliške šole. To je, kot rečeno, po njih okusu in je to njih privilegij.

Katoličani, bodite na straži! Dobro si zapomnite tiste, ki bodo tako revijo podpirali in ji omogočili do obstoja. Kakor oni nas, tako mi nje! Brez parda na brez prizanašanja! Zapomnite si, katera društva organizacije in posamezniki bodo pomagali tej šibi, ki vas bo bičala, do življenja. Zapomnite si vsakega posameznika, ki bo dal groš za ta bič. Vsakemu takemu obrnite hrbet, če ste še katoličan. Seve, če pa niste, potem pa le naprej in pomagajte spletati bič, ki bo oral po vaši koži.

Zdaj veste, pri čem ste. Sami so prišli s pravo barvo na dan.

Katoličan, ki se šteje katoličan in hodi v cerkev, bo pač vneto pomagal farizejem, ki so kričali nad Kristom: križaj ga, križaj ga. . . ko bo segel v žep in dal denar za ta bič, ki bo opletal po naših glavah, kakor nam že sedaj obljubujejo.

Krist je sicer rekel: Odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo. Mi pa pravimo, da pač dobro vedo kaj delajo tisti, ki pomagajo spletati ta bič, pa so premalo odločni, figamožje so, ki trepetajo pred par naprednjaki in se boje javno priznati, da so še katoličani.

Ako hočejo naprednjaki splesti bič v Cankarjevem glasniku, naj ga kar. Svobodno jim. Kar vas je pa še katoličanov, bodite res katoličani, možje in žene. Kot je zapisal Father Jager: čas čiščenja gre po vsem svetu. Da, po vsem svetu in tudi tukaj naj bo, da se ne bo več cincalo in na obe strani omahovalo. Ali si na tej strani, ali si na oni. Srednje poti ni in bi je tudi ne smelo biti.

Končno še eno vprašanje: s kolikim darom se je odzvala SNPJ za Cankarjev glasnik? Dozdaj še ni bilo nič slišati.

Zavednim katoličanom pa naj služi sledeč dogodek, ki se je primeril v Clevelandu pred nekaj dnevi. K zavednemu trgovcu, ki je katoličan ne samo po besedah in navidez, ampak tudi v dejanjih, pride nekdo in ga sili, naj bi se naročil na Cankarjev glasnik.

"Dobro," pravi trgovec, "naročim se, ampak pod pogojem, da se boš ti naročil na Ave Mario."

Takrat pa, ko bi treščilo v agenta. Odkuril jo je in ta že ne bo več agital pri tem našem trgovcu za list, ki že sedaj tako lepo obljublja, kakor bo tepel in bičal katoličane.

Ej, če bi bili vsi katoličani tako zavedni, bi se malo pletlo bičev za katoličane po Ameriki. Vsa čast zavednemu možu! Pred takim ima celo nasprotnik respekt!

Katoličani, zdaj veste pri čem ste in veste, kakšne barve bo Cankarjev glasnik. Zdelo se nam je potrebno to povedati, da se ne bo kdo potem za glavo držal in stokal: joj, pa za tako stvar sem dal svoje dolarje!

Poglavje o Cankarjevem glasniku je za nas končano za toliko časa, da bomo videli in slišali, kako bo ta bič pel po glavah pohlevnih katoličanov. Potem bomo pa govorili naprej in se bo precej slišalo tudi naše polkanje z bičem, na to se lahko zanesete.

IZ DOMOVINE

—Smrtna nesreča v hlevu. V Slovenski Bistrici je padel s skednja užitar Anton Robec in dobil tako hude poškodbe, da je takoj izdihnil.

—Tuhinjska dolina strada. Škoda, ki jo je nedavno napravila toča v občini Nevljah pri Kamniku, je uradno ocenjena na 486,000 dinarjev, v vsej Tuhinjski dolini pa na dvakrat toliko. Tu ni vračunana škoda na sadnem drevju, ki je tudi znatna, saj ga je toča tako ok-

lestila, da ni na njem ostal niti en sad. Ljudje v Tuhinjski dolini ne pomnijo, da bi se kdaj prej toliko ledenega zrnja vsulo na zemljo kakor letos v začetku poletja. Tudi tako velikih ledenih zrn niso še nikoli videli v teh krajih. Nekatera so imela sedem centimetrov v premeru in so tehtala nad četrt kilograma. Samo v neveljski občini so pobila za 30,000 dinarjev opeke na strehah. Razumljivo je, da je toča uničila vso žetev in da ponekodi niti slame niso mogli uporabiti. V vasi Zubejevu vsi posestniki, ki običajno pridelajo na leto vsak po vagon žita, nimajo žita niti za seme. Ker so uničeni tudi ostali pridelki, ljudje v nekaterih krajih Tuhinjske doline dobesedno stradajo in s strahom gledajo na zimo. Za prvo pomoč so bili sicer nakazani štirje vagoni turščice, toda to je samo kaplja v morje bede in pomanjkanja. Treba bo izdatne pomoči.

—Strela na Toškem čelu. Nedavno zjutraj je med naličvom udarila strela v kozolec posestnika Omeja in ga tako razsekala, da so bile trske razmetane po 200 metrov daleč. Ta kraj je sploh zanimiv v pogledu strele. Omejeva domačija je v nekaki usedlini in pod poslopjem je dolinica, v kateri je sušilnica za lan in nekaj češpljevih dreves. Prav v to dolino udarja strela kakor za stavo. Naj bo še tako majhna nevihta, v to dolinico strela gotovo udarja, navadno v zemljo, tako da je zemlja včasih polna lukenj.

—Požar na Logu. Dne 5. avgusta okrog poldneva je nastal požar na Logu med Poljanami in Škofjo Loko. Goreti je začelo poslopje mladega gospodarja Franca Buha, po domače Dovjaka. Na pomoč so takoj prihтели bližnji sosedje in zadrževali, da se ni vnelo bližnje poslopje, le nekaj metrov oddaljeno od goreče zgradbe, in reševali iz gorečega poslopja, kar se je dalo. Poljanški gasilci so v nekaj trenutkih zadušili požar in odstranili vsako nevarnost. Ogenj je nastal najbrže zaradi pokvarjenega dimnika. Gospodar in njegova stara mati, ki mu gospodinji, sta bila odsotna. Ko je zvedel, da gori njegova hiša, je padel v nezavest. Zgorela mu je vsa obleka razen one, ki jo je imel na sebi. Poslopje je bilo sicer zavarovano, a zavarovalnina ne bo pokrila škoda.

—V Ljubljani je umrl šumski inženjer Anton Sodnik.

Če verjamele al' pa ne

V starokrajskih listih sem cpažil poročilo, da je angleški kralj, ki se mudi na oddihu v Dalmaciji, videl na dvorišču neke gostilne balincarje pri svojem sportu. S zanimanjem jih je opazoval in je predno, je odšel, kupil osem krogel z balinčkom vred in jih ukazal odnesti na svojo jahto.

Balincarji morajo biti na to ponosni, ker se bo zdaj celo na angleškem kraljevem dvoru balinalo. Se reče, saj bodo bolj trkljali po balinčku, ker za kake reše in pjombe jim bo manjkalo spretnosti. Kdor ni rojen med krogli in ne pride z balinčkom na svet, se ne bo privadil kakega perfektni reši ali pjombi, pa tudi če balina sto let.

Angleški jezik tudi ni preveč pripraven za spremljevanje pri tej igri, ker nima takih krepkih izrazov.

Če bi angleški kralj najel en dober team naših primorskih fantov, recimo od teama iz Futrova, ali pa kake druge, da bi prišli na kraljevski dvor za par let in učili Angleže te prekoristne igre, potem bi morda še kaj bilo iz njih, tako se pa bojim, da ne bodo nikdar za v tekmo.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Lep prijatelj cvetic! Zastajal je, da je neopazeno pušal znamenja tvojim zasledovalcem! Take so bile tiste cvetice, ki jih je nabiral! Tvoj Saduk je prekanjen, nevaren človek!"

"Ali si spet našel kako znamenje?"

"Tule poglej!" sem mu pokazal zareze na vrbi. "Pojdi, našla jih bova še več!"

Čez četrte ure se je reka močno razširila, skoraj trikrat širša je bila ko nižje spodaj. Plitva je bila in ni je bilo težko prebresti.

Mirza je obstal in pokazal na mlado brezo, nalomljen vrh je imela.

"Ali je tole tudi znamenje?" se je nasmehnil.

Ogledal sem si drevo.

"Seveda je znamenje! Poglej si brezo in če hočeš, še tudi druga drevesa v bližini! Poglej si tudi smer hribovja tod okoli, pa boš moral priznati, da veje veter po tej dolini le od zapada. Noben severnik, noben južnik in noben vzhodnik ne pride v tej dolini do take moči, da bi nalomil vrh takemule prožnemu drevesu kakor je breza. In vendar je nalomljen in kaže naravnost na zapad! Ali ni to čudno?"

"Hm —! Seveda —!"

"In poglej si ulomljeno mesto! Les še ni počrnel, torej še ni dolgo temu, kar je vrh nalomljen. Kvečjemu nekaj dni. Vrrr je nalomljen torej v času, odkar ste tod mimo prišli."

Ali je bil te dni v Džalini dolini hud vihar?"

"Ne."

"Tudi mi nismo nobenega doživeli. Vihar torej ni ulomil vrha. In nalomljen vrh kaže proti zapadu, v smer, kamor ste potovali! Drevo je nekdo nalašč nalomil, ti pravim!"

Pa pojdiva dalje!"

"Bova plavala čez reko?"

"Plavala? Zakaj?"

"Ker smo tukaj reko prebredli."

"Mislim, da ne bo treba plavati. Reka je plitva, prebredla bova. In glavno stavim, da bova na drugi strani, točno na mestu, kjer ste šli v vodo, spet našla znamenja."

Slekla sva vrhno obleko, jo zavila v klopčič, si ga privezala na glavo in šla v vodo. Segala nama je komaj do kolena, tu pa tam malo višje, le enkrat mi je segala do pazduhe.

Na drugem bregu je Perz takoj videl, da sem prav govoril. Trdo ob reki je rastle divja trta in njene mladike so bile upognjene in zvezane v obliki obokanih vrat.

Vzmemirjen je ogledoval spletene mladike. Smeh ga je minil, spoznanje je prihajalo.

"Tule ste šli v reko, kajne?" sem vprašal.

"Da."

"Še dvomiš —?"

Ni odgovoril, le čelo je gubal in zamišljen zrl v Džalo.

"Ali je imel Saduk pri prehodu duš splesti tale vrata?"

"Da. Dobro se še spominjam, kako je bilo. Kamele niso hotele v vodo, s trudom smo jih spravili čez. Saduk je bil zadnji, pustil je konja na tej strani in vlekel kamele čez reko in potem se je vrnil po konja, pa sam."

"Prebrisan človek pa je, tale Saduk! Ali mi sedaj verjameš, da pripravljata izdajstvo?"

"Emir, bojim se, da bo le res, kar si pravil!"

Toda tamle zunaj na ravnini ni dreva ne grmovja! Kaka znamenja pa je tam dajal?"

"Bova že videla. Iz katere smeri ste prišli k reki?"

"Od vzhoda. Tamle je —"

Prekinil se je, oči so mu prestrašene obstale nekje na ravnini. Dvignil je roko in rekel:

"Emir, poglej! Kaj je tamle —?"

Pogledal sem in se skoraj sam tudi prestrašil.

Po ravnini, vzhodno od reke, se je pomikala temna, ravna črta naravnost proti nama.

"So tisto tamle jezdec?" je vprašal Perz.

"Seveda so! Brž nazaj čez reko! Tu se ni kam skriti, na oni strani pa je grmovja in skalovja dovolj."

Hitro sva prebredla reko in si poiskala v grmovju varno zavetišče, odkoder sva lahko opazovala sumljive jezdec. Tudi oblekla sva se šele za grmovjem.

"Kdo bi bili ti ljudje?" je v skrbeh vprašal Perz.

"Hm —! Vsekakor tod ne pelje nobena karavanska pot. Pa plitvino lahko da poznajo tudi drugi ljudje —. Počakati morava, da kaj več vidiva in slišiva."

V koraku so prijezdili in obstali na bregu. Tako blizu so nama bili, da sva razločno videla njihove obraze.

"O! Jej —!" je prestrašeno šepnil Perz. "Perzijski vojaki so —!"

"Tukaj na turških tleh —?" sem dvomil.

"Saj vidiš, da so se preoblekli v beduine!"

"Kako pa veš, da so Perzi?"

"Ker poznam njihovega poveljnika. Moj podložnik je bil. Tamle tisti je, ki stoji pri divji trti."

"Kak čim ima?"

"Susbaši — stotnik — je, Maktub aga mu je ime, sin Ejub kana je, predrzen, nevaren človek."

Videla sva, kako je poveljnik strogo opazoval trto, se obrnil k svojim ljudem, pokazal na vrha in pognal konja v vodo. Četa je pojezdila za njim.

"Emir," je ves razburjen šepetal mirza, "v vsem si pravo zadel! Tle ljudje so odposlani, da mene primejo. Tamle je še eden, ki ga tudi dobro poznam, pendžabaši — poročnik — Omram, Sadukov nečak. Allah, kaj bo, če naju najdejo —! Tvoj hrt naju menda ja ne bo izdal?"

"Ne. Ne bo se genil."

Našla sva trideset jezdec. Njihov vodja je bil drzen, divji človek, to mu je bilo videti.

Ko so prebredli reko, je obstal pri brezi in se nasmehal.

"Tisoč vragov!" je vzkliknil. "Pojdi sem, pendžabaši!"

Mlad, neznan Perz je prijezdil k susbašiju, ogledovala sta si brezo.

"Spet znamenje!" je dejal.

"Da! Popolnoma se lahko zanesemo na tvojega strica! In znamenje kaže proti zapadu! Jezditi moramo torej ob reki navzdol. Naprej!"

Jezdili so trdo mimo naju, pa niso ničesar opazili. Na sledove se ti ljudje pač niso prav nič razumeli.

"No, mirza, si sedaj prepričan, da je res, kar sem pravil?"

"Popolnoma sem prepričan, gospod! Pa sedaj ni časa za besede, treba je nekaj ukreniti."

"Ukreniti? Kaj? Ničesar drugega ne moreva ukreniti, ko da previdno stopiva za njimi in jih opazujeva."

Zlezla sva iz skrivališča in šla za njimi, previdno iskajoč kritja za drevjem in grmovjem. Na srečo so jezдили v koraku, lahko sva jih dohajala.

Čez četrte ure so prišli na taborišče, odkoder je Mohamed Emin jezdil v smrt. Obstali so in si ogledovali sledove tabora.

Midva pa sva krenila na desno v grmovje in kar moč hitela v breg k našim ljudem. Deset minut daleč je bilo, pa preletela sva pot v polovici časa. Mirza je sopihal in hlastal za sapo, jaz pa sem bil ves poten.

Kako kuje življenje...

Ruska princeza — danes beračica

Bilo je v Budapešti na Ogrskem, kjer je slabo oblečena, sključena ženska stala pred policijskim uradnikom in prosila dovoljenje za beračenje.

"Kako se pišete?" jo je vprašal uradnik.

"Princeza Alojzija Rohringberg iz Latvije, rojena princeza Nadija Orloff," je bil presenetljivi odgovor.

"Kaj?" se je začudil policijski uradnik ter neverjetno gledal starko.

"Da," je momljala ženica.

"Bila sem žena prince Rohringberga in moj oče je bil princ Orloff. Moj oče je bil slaven mož, eden prvih njegovega časa v Rusiji."

In začudenemu policijskemu uradniku je pripovedovala svoje življenje, polno burnih dogodkov, ki se je pričelo v veličastnem gradu nekje v daljni Rusiji in se bo končalo najbrže v zapuščenem kottiču budimpeškega pokopališča.

Bilo je v cvetočem mesecu maju v Petrogradu, ko sta se poročila princ Alojzij Rohringberg iz Latvije in princeza Nadija Orloff. Velika cerkev je bila natlačena polna raznih dostojanstvenikov, največ vojaških častnikov, ki so se postavljali v svojih bleščečih uniformah. Navzoči so bili zastopniki starih plemiških rodbin. S kora se je glasila sladka pesem novoporočencema v počast.

Nevesta, stara komaj dvajset let, hči najstarejše in naslavnejše ruske plemiške rodbine, je skušala skrivoma zbrisati solzo, ki ji je silila iz očesa. Njen soprog, mnogo starejši od nje, majhen in čokot, najbogatejši posestnik iz Latvije, je bil nerazgovoren in nepotrpežljiv. Želel je, da bi bila stvar skoro pri kraju.

Bila je to zakonska zveza dveh starih in odličnih rodbinskih imen. Ljubezni ni bilo opaziti med njima. Oče je ukazal hčerki, naj vzame bogatega grofa in pri aristokratskih ruskih rodbinah je bila vedno pokorščina otrok do svojih staršev ena največjih čednosti.

Tako je bila kaj žalostna mlada žena, ki je sledila svojemu možu v Latvijo, kjer je preživela petnajst let v vsem sijaju, ki ga more kupiti denar, toda brez ljubezni, brez radosti.

Tedaj je umrl v gradu stari učitelj in mojster glasbe. Princ je takoj sprejel v službo mladega Poljaka, iskričih oči, belih zob in ponosnega vedelja. Nič ni bilo čudnega, če se je mlada princeza zaljubila vanj in pobegnila z njim v svet.

Kot dva mlada srečna otroka sta potovala po Evropi. Nadija, ki je zdaj prvič videla veselo življenje v bučnem vrtincu vele-mest, je skušala pozabiti preteklost in njeno rodbino. Imela je precej denarja in mnogo bogatega nakita. S tem sta se preživljala mlada zaljubljena. Nekoga dne pa ji je ljubimec porabil vse dragulje in ves denar ter jo pustil samo brez vsakega denarja.

Mlada žena se je znašla naenkrat sama in brez vsakih sredstev sredi Pariza. Obrnila se je do svojih sorodnikov, naj ji od-puste in jo vzamejo nazaj. Odgovorili so ji s kratkim in aristokratskim "ne." Kar je bila storila, je bilo neodpuščljivo.

Nadija je uvidela, da je navezana same nase. Mora se preživeti na ta ali oni način. Sklenila je, da bo poučevala jezike. Saj je znala sedem jezikov perfektno. Toda bil je to skromen kruhek v očigled toliko učiteljskih moči v Parizu. Zato je prosila za službo streljajke na neki nemški potniški ladji. Več let je ostala v tej službi in prepotovala ves svet po večkrat. Bila je v Egiptu, Indiji, Braziliji, New Yorku, Los Angelesu.

Ko je izbruhnila svetovna vojna, je bila ta ladja zasedena v španskem pristanišču. Princeza Nadija Orloff, ki je bila stara tedaj že preko petdeset let in že osivela, ni mogla dobiti nobene prikladne službe. Ni ji preostalo drugega, da je šla na ulico in začela beračiti. Beračila je po španskem in portugalskem in po premirju je prekoračila Pireneje in beračila po Franciji. Ko je tavalala nekega dne po Nici in prosjajala pred bogatim hotelom, je nenadoma zgrla znan obraz.

Bil je to njen brat, ki je kot drugi ruski plemenitaši zbežal pred boljševiki in postal v Nici hotelski vratar. Tudi zanj so minili zlati časi brezdelja in služiti si je moral vsakdanji kruh.

Ko ga je Nadija ugledala, se ji je zablistalo oko in rekla mu je: "Vidiš, tudi tebe tepe usoda in nič nimaš od tega, da ste me vrgli iz družine. Zdaj sva oba berača."

Iz Francije je šla v Avstrijo in potem na Ogrsko. Poleti je spala največ v parkih, pozimi in ob deževnih dneh pa v zakotnih gostilnah. Nad deset let je beračila po Budimpešti. Ker ni imela uradnega dovoljenja za prosjačenje, so jo večkrat zaprli. Končno se jo je usmilil neki policijski uradnik in ji pomagal, da je dobila tako dovoljenje.

Princeza Orloff, sedaj 75 letna sključena ženica, še vedno berači. Pravi, da je zdaj srečna, ker ma vsaj mir pred policijo. Nekaj je bila samo šampanjca in jedla samo izbrano meso, zdaj je bila zadovoljna, če je imela kosček črnega kruha in kozareček žganja. Še vedno govori sedem jezikov in če ji kak turist vrže milodar v tresočne roke, je gotovo nemalo začuden, če se mu zahvali v njegovem lastnem jeziku.

Beračica ali ne, še vedno je princeza Orloff, čeprav ji to ne da niti počenega groša in si s tem naslovom ne more kupiti niti kozareček najslabšega žganja.

Prav tako kot njena vrstnica Kathleen Lucille Foote, ki je že zadnjih deset let poznana kot "stara Kata" v Londonu pred Gaiety gledališčem, kjer prodaja žveplenke mimoidočim.

Kata je hči ameriškega polkovnika. Ko je bila stara eno in dvajset let, je odšla v Evropo, kjer je študirala za gledališko igralko. Več let je bilo njeno ime zapisano v bleščečih črkah na Gaiety gledališču, prav na tistem, pred katerim danes prodaja žveplenke. Trikrat je bila poročena in vselej z milijonarjem. Razsipala je denar z obema rokama in pravijo, da je v eni noči zaigrala \$100.000. Ko ji je umrl njen tretji soprog, ji je zapustil prav malo premoženja. Prisiljena je bila prodati svoje dragulje in lepe obleke, da se je preživela. Ko se je postarala in je izgubila njena toliko oboževana lepota, je bila tudi brez vsakih sredstev. Od policije je dobila dovoljenje, da je smela prodajati žveplenke pred najlepšim gledališčem v Londonu, kjer je v mladih letih nastopala s takim uspehom na odru.

In prav tiste dni je policija zaprla v Parizu staro beračico, ki je prosjajala brez dovoljenja. Bila je to nekdanja krasotica Jeanne Baldy, ki so jo nazivali kraljico Pariza, ki je v svojih mladih letih zapravila milijone, ki so jih ji položili k nogam kralji in cesarji, baroni in vitezi.

Danes je Jeanne stara beračica. Ona, ki se je nekoč kopala v srebrnih banjah v samih dišečih parfumih, danes berači po ulicah, da si more kupiti steklenico slabega žganja, ob katerem sanja o nekdanjih veselih dneh.

Da, da, vse pride, vse mine...

IZ PRIMORSKEGA

—Aretacija jugoslov. državljana. Cerkno, julija 1936. — V Kopačnici - Podpleče nad Cerknom so 22. julija karabinjerji aretirali 30 letnega Fr. Kunstla, lesnega trgovca iz obmejnih žirov. Imenovani je imel ob prekoračenju meje s seboj pravičen potni list, poleg tega pa kot obmejni prebivalec tudi redno obmejno dovoljenje za prehod meje. Aretiranec je prišel v Italijo po trgovskih opravkih in je kot trgovec z lesom tudi drugače večkrat prihajal čez mejo. — Njegov protest, da ima svoje osebnostne in potne listine v redu, ni nič zalegel. Karabinjerji so mu baje izjavili, da so dobili od merodajnih oblasti iz Gorice nalog za aretacijo, ker je politično nezanesljiv in se bavi z raznimi posli, ki ne spadajo v trgovino in so italijanski državi in fašističnemu režimu škodljivi. Iz zanesljivih virov pa je ugotovljeno, da je motiv aretacije brez vsake podlage, ker se imenovani nikdar ni bavil s politiko niti s čim drugim, kar mu očitajo, pač pa je bil vesten, skrben in podjeten trgovec. Iz vsega postopka se da sklepati, da je bila aretacija Kunstla izvršena le na podlagi neupravičenega suma ali pa kake bojazni. Aretiranca so po strogi in natančni preiskavi poslali v tolminske zapore.

Za obmejne kraje ni to prav za prav nič posebnega, kajti naši ljudje so že vajeni podobnim kapricam in šikanam laških fašističnih oblasti, ki stalno ovirajo in onemogočujejo našim državljanom prehod meje. Dobro nam je poznan slučaj ljubljanskega gradbenika inženjerja Dedeka, ki je bil od italijanskih oblasti tudi osumljen špijonaže in aretiran na potovanju v bližini Reke. Iz zadnjega časa pa je znan tudi slučaj trgovca in gostilničarja Franca Kavčiča iz Žirov, ki so ga Italijani aretirali ob prehodu meje in pridržali v idrijskih zaporih 14 dni brez pravega vzpoka.

Taka nezakonita postopanja se dogajajo ob italijanski meji neprenehoma; mnogokrat je temu vzrok prenapetost raznih obmejnih funkcionarjev, mnogokrat pa se taki slučajji aretacij izvršijo namenoma, pod pretvezo raznih sumničenj samo zato, da se jugoslov. državljane ovira pri njihovem poštenem delu. Takega postopanja bi bilo konec, ko bi fašistične oblasti vse nepremišljene korake poedinih obmejnih funkcionarjev primerno kaznovala.

—Karabinjerji iz Slapa pri Idriji so aretirali 23 letnega Angela Piriha, 25 letnega Andreja Krivca, 23 letnega Ludviga Bajta, 23 letnega Lucijana Kendo, 26 letnega Cirila Kranjca in 29 letnega Franca Hvala iz Ponikev nad Sv. Lucijo, radi prestopa kazenskega zakonika.

Zamorci v Ameriki se organizirajo za Landona

New York, 1. septembra. Zamorska liga je razposlala na vse zamorske organizacije po deželi poziv, da začnejo s posebnimi klubi, katerih namen bo delati propagando za izvolitev republikanskega predsedniškega kandidata Landona. Republikanci se bojijo, da bo Roosevelt letos dobil izredno veliko število zamorskih glasov.

Hiša v najem

v Euclidu, za dve družini. Blizu slovenske cerkve. Popolnoma prenovljena, furnez, kopališče, garaža. The North American Mortgage Loan Co., 6131 St. Clair Ave. Tel. Henderson 6063.

Hiša naprodaj

moderna, 8 sob, za 2 družini, 2 garaži, blizu Euclid Beach parka, se bo prodala za jako nizko ceno. Vprašajte za podrobnosti na 986 E. 74th St. Tel. Henderson 6607.

Kdo želi zamenjati?

Zamenja se hranilna knjižica North American banke za hišo, za eno ali dve družini. Hiša naj bi bila kje vzhodno od N. Y. C. mostu v Collinwoodu ali kje na 185. cesti. Naslov pove uprava tega lista. (208)

Preša naprodaj

Poceni se proda dobro ohranjena preša za grozdje za eno tono, na električni pogon. Istotam se proda za eno tono truck v dobrem stanju. Kogar zanima, naj si ogleda na 1192 E. 61st St. (Sept. 2, 4, 6)

Cash register

je naprodaj. National Cash Register, ki udari od 1c do \$10.00. Jako poceni. Vprašajte na 961 Addison Rd. (209)

Delo na farmah

dobi moški, ki je vajen farmer-skega dela. Plača po dogovoru. Sglaste se po šestih zvečer na 1070 E. 61st St. (209)

Preostalo je še

nekaj izvodov poezij

IZ ŽIVLJENJA ZA ŽIVLJENJE

zložil in izdal

IVAN ZUPAN

urednik "Glasila K. S. K. J."

6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

Cena \$1.00 s poštnino vred.

• Naročite jih sedaj, dokler zaloga ne poide!

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena

in stane samo:

\$2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

Hiša naprodaj

moderna, 8 sob, za 2 družini, 2 garaži, blizu Euclid Beach parka, se bo prodala za jako nizko ceno. Vprašajte za podrobnosti na 986 E. 74th St. Tel. Henderson 6607.

Kdo želi zamenjati?

Zamenja se hranilna knjižica North American banke za hišo, za eno ali dve družini. Hiša naj bi bila kje vzhodno od N. Y. C. mostu v Collinwoodu ali kje na 185. cesti. Naslov pove uprava tega lista. (208)

Preša naprodaj

Poceni se proda dobro ohranjena preša za grozdje za eno tono, na električni pogon. Istotam se proda za eno tono truck v dobrem stanju. Kogar zanima, naj si ogleda na 1192 E. 61st St. (Sept. 2, 4, 6)

Cash register

je naprodaj. National Cash Register, ki udari od 1c do \$10.00. Jako poceni. Vprašajte na 961 Addison Rd. (209)

Delo na farmah

dobi moški, ki je vajen farmer-skega dela. Plača po dogovoru. Sglaste se po šestih zvečer na 1070 E. 61st St. (209)

Preostalo je še

nekaj izvodov poezij

IZ ŽIVLJENJA ZA ŽIVLJENJE

zložil in izdal

IVAN ZUPAN

urednik "Glasila K. S. K. J."

6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

Cena \$1.00 s poštnino vred.

• Naročite jih sedaj, dokler zaloga ne poide!

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena

in stane samo:

\$2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. — Cleveland, O.

REGAL FURS

nudi sedaj
izjemno velike vrednosti
na po meri narejenih

kožuhov in astih
SUKNJA

Izberite si sedaj
iz velike izbire
kožuh

Jack London:

ROMAN TREH SRC

In carica je storila vse, kar ji je Parker svetoval. Dve sužnji sta se pokorili začarani številki, ki jo je nazvala, in Francis je govoril z njo. Smejalo se ji je in prosil, naj se nikar ne dolgočasi. Obljubil je, da se vrne najkasneje ob petih popoldne.

Ves dan je imel Francis dela in skrbi čez glavo.

— Kdo je vaš skriti sovražnik? — ga je vprašal Bascom opetovano in na vsako vprašanje je Francis odkimal z glavjo, češ, da ne ve.

— Borza je namreč drugače čvrsta. Padajo samo papirji, ki so večinoma v vaših rokah. Kar pogledajte! Recimo delnice Frisco Consolidated. Ti papirji bi sploh ne smeli padati, ker niti najmanjšega povoda za to. Dalje New York, Vermont in Connecticut, ki so dajali zadnjih 25 let 15 odstotkov. Bili so ves čas čvrsti kakor Gibraltar. In vendar so padli, zelo padli. Ista usoda je zadela delnice Montana Lode, kovine iz Doline smrti. Vse te delnice so bile trdne kakor skala. Pritisk se je začel šele večeraj. Pred zaključkom borze so že padle za 8 točk, danes pa še za 16. In vse to so papirji, na katerih ste vi zelo zainteresirani. Na druge delnice spekulacija sploh ne vpliva in tudi sicer je položaj na borzi stabilen.

— Čvrsta je pa tudi Tampico Nafta, — je dejal Francis. — In v tem podjetju imam še največ kapitala.

Bascom je obupno skomignil z rameni.

— Ste li prepričani, da nimate sovražnika, ki bi nalašč pritiskal na vaše delnce?

— Nikogar nimam, dragi Bascom. Saj si ne morem misliti, da bi me kdo sovražil. — Sovražnikov nimam, ker po očetovi smrti sploh nisem imel opravka z novimi podjetji. — Tampico Nafta je edino podjetje, ki je delo mojih rok. In to je še vedno čvrsto.

Stopil je k brzojavu.

— Evo, na vsakih pet sto delnic pol točke navzgor.

— In vendar vas nekdo zasleduje, — je dejal Bascom. — To je jasno, kakor beli dan, Pregledal sem vse borzne račune. Vse kaže, da nekdo dikтира padanje. Zakaj pa izplačuje dividendo severozapadna Electric? Zakaj je bilanca Montana Lode tako pesimistična? Čemu ta sistematični pritisk na izvestne kategorije teh vrednostnih papirjev? Jasno! Nekdo je zasnovan napad in sicer na vas. Napad ni slučajen, temveč dobro premišljen in pripravljen. Pripravlja se sicer počasi, toda sigurno. In načrt bo izvršen, čim se pojavijo prve vesti o vojni, o veliki stavki ali finančni paniki. . .

— Le premislite položaj, v katerem se zdaj nahajate, — je nadaljeval Bascom. — Vsi papirji, razen vaših so čvrsti. Opetovano sem že pretehtal vse možnosti izhoda. Vrednostni papirji, na katerih ste zainteresirani, že več dni sistematično padajo. S tem se krči tudi vaše imetje. Posledica je lahko polom. Manj vredne papirje lahko že zdaj vržete skozi okno. Stvar je zelo resna.

— Saj imam Tampico Nafto, ki je še vedno čvrsta, kakor je bila vedno. To mi zadostuje za kritje eventualnih izgub, — je dejal Francis. — Če bo sila, žrtvujem tudi pod-

jetje, dasi nerad.

Bascom je zmajal z glavo.

— Nikar ne pozabite, da so v Meksiki neprestani nemiri in da naša vlada ničesar ne ukrepa. Če pritegnemo v borzno spekulacijo še Tampico Nafto in če se zgodi kaj resnega, ste uničeni do zadnjega penja.

— In vendar, — je nadaljeval Bascom, — ne vidim iz tega drugega izhoda, kakor da si pomagamo s Tampico Nafto. Porabil sem namreč domalega že ves denar, ki ste mi dali pred odhodom. In pritisk ni slučajen. Ta sistematični napad na vas je podoben plazu, ki se vali v dolino. Vsa tri leta sem vodil samo vaše borzne posle in verjemite mi, da vem, kaj govorim. Kako stoji vaša podjetja? Collins vas nadomestuje in mož je dobro poučen o vsem. Informirajte se pri njem. Koliko mi lahko daste takoj? In koliko jutri? In čez teden dni? In koliko bi lahko dobil tekom prihodnjih tednov?

— Koliko potrebujete? — je odgovoril Francis z vprašanjem.

— Danes milijon dolarjev, in sicer še pred zaključkom borze, — je odgovoril Bascom ter pokazal na trak domačega brzojava. — Prihodnje tedne pa najmanj dvajset milijonov, če — in prosim, da si ta "če" dobro zapomnite, — če ne bo napovedana vojna ali če sploh ne bo dogodka, ki bi postavil na glavo vso borzo.

Francis je vstal in vzal klobuk. Očividno se je odločil.

— Grem naravnost h Collinsu. On je najboljše informiran o mojih podjetjih. Danes pred zaključkom borze vam dam najmanj milijon dolarjev in upam, da dobite prihodnje dni vse, kar zahtevate.

— Pomnite, — ga je svaril Bascom in mu segel za slovo v roko, — da je najbolj nevar-

no to počasno padanje. Naparjeno je proti vam in sicer ne kot običajna borzna igra, temveč kot prava vojna. Naj bo vaš sovražnik kdorkoli, toliko je gotovo, da vodi borbo v velikem obsegu in da mora biti zelo bogat.

Carico so klicale sužnje le-teče besede tisti dan opetovano k telefonu in ji omogočale pogovor z možem. Vsa navdušena je opazila, da ima telefon celo v svoji spalnici na nočni omarici. Poklicala je Collinsovo pisarno in želela Francisu lahko noč. Poslala mu je po telefonu celo poljub in on ji ga je vrnil.

Ko se je zbudila, ni vedela, kako dolgo je spala. Ležala je nepremično in zagledala Francis, ki je pogledal v njeno spalnico. Ko je rahlo zaprl vrata, je carica skočila iz postelje in hitela k vratom. Odprla jih je in zagledala Francis, ki se je vračal po stopnicah v pritličje.

— Že zopet je veliki ameriški bog užujen, — si je mislila carica. Francis se je vračal v knjižnico, da prečita grožnje in spomine strašnega boga, ki jih je tako čudovito beležil na brzojavnem traku. — Vzela je ogledalo, si popravila lase in ogrnila razkošen jutranji plašč, ki ji ga je Francis naročil takoj po povratku v New York.

Pri vstopu v knjižnico se je carica ustavila, ker je začela tuj glas. Spočetka je mislila, da sliši le-teče besede, zakaj ta glas je bil močan. Razlegal se je čisto blizu in sploh ni bil podoben glasu v slušalu. Carica je pogledala skozi ključavnico in opazila dva moška, ki sta si sedela nasproti v globokih usnjenih naslanjačih. Francisu se je poznalo na obrazu, da ga tarejo skrbi. Obleden je bil tako kakor zjutraj. Njegov gost je bil v elegantni večerni obleki. In carica je slišala, kako sta se klicala — "Francis" in "Johnny". Sodeč po familijarnosti in intimnem pogovoru, sta morala biti dobra prijatelja.

— Saj vendar ne boš trdil, dragi Francis, — je dejal gost, — da ves čas svojega bivanja v Panami nisi imel vsaj dvajset senorit.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtem srecm naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je za vedno mirno v Bogu zaspala preljubljena soproga in mati

Ana Potokar

ROJENA REPIČ

Po trimesečni bolezni in previdna s svetimi zakramenti je preminula dne 12. avgusta 1936 v starosti 49 let.

K večnemu počitku smo jo položili dne 15. avgusta 1936 na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo iskreno zahvaliti Mrs. Ursuli Budič, Mrs. Mary Slabe, Mrs. Johani Kolar, Mrs. Agnes Gredenc, ki so nam bile v prvo pomoč in tolažbo ter nam pomagale na en način ali drugi. Ravno tako vsem, ki so jo prišli pokopit, vsem, ki so bili in molili ob krsti ter vsem, ki so se udeležili pogreba. Očnem tudi lepa hvala nosilec krste, ki so jo spremili in položili k večnemu počitku.

Iskreno se zahvaljujemo vsem darovalcem krasnih vencev, ki so v zadnji pozdrav okrasili krsto drage ranjke in sicer: družina Frank Repič, Mr. Anton Bajt, Mr. Frank Silc, Mr. Edward Korekij.

Prisrčna hvala sledečim, ki so darovali za svete maše, ki se bodo brale za pokojno: družina Johana Kolar, E. 61 St., družina Frances Skul, E. 61 St., Mrs. Agnes Gredenc, Mr. in Mrs. Jos. Klausner, Mr. Anton Skettie, družina Anton Kozelj, E. 61 St., Mr. in Mrs. Anton Jerman, E. 160 St., družina Ursula Budič, Mrs. Agnes Modic, družina John Petrovič, Mr. in Mrs. John in Frances Vidič, družina Helen Skrinjar, družina John Zelko, E. 61 St., Mr. in Mrs. Frank Dragolich, Mr. Terbic, Mrs. Julia Makse.

Prav lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu in sicer Mrs. J. Milnaut in družina, družina Frank Tebec, družina John Martinčič, družina Jos. Saurich, Mr. Al Jasbin, Mr. Fr. Liković, Ann Hulsebus, Michael Derynar.

Najprisrčnejša hvala Rev. Matija Jagru za podeljene svete zakramente. Ravno tako prisrčna hvala Rev. B. J. Ponikvarju za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Lepa hvala pogrebniku Frank Zakrasku za vso prijazno postrežbo in za lepo urejeno in izvrstno vodstvo pogreba.

Tebi, nadvse ljubljena in nikdar pozabljen soproga in mati, pa želimo, da se veseliš sedaj v nebeski slavi ter počivaš mirno v zasluženem počitku. Večna luč naj Ti sveti in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Zalujoči ostali:

Jacob Potokar, soprog;

Joseph, sin.

Zapušča tukaj tudi žalujočega brata Frank Repič, v stari domovini pa mater, dva brata in dve sestr. Cleveland, Ohio, 1. septembra 1936.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je po mučni bolezni za vedno preminula naša nadvse ljubljena soproga, mati in sestra

MARY KISOVEC

ROJENA ZAJEC

Blagopokojnica je bila rojena dne 15. oktobra leta 1878. v Bistrici pri št. Rupertu na Dol. Preminula je dne 2. avgusta ob 12:20 uri popoldne ter bila pokopana iz hiše žalosti po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Alojzija, 110 in St. Clair Ave. na Kalvarijo pokopališče dne 5. avgusta ob 9. uri popoldne. Pokojnica je bila ustanoviteljica in članica društva Lipa št. 129 SNPJ. Poleg tukaj globoko žalujoče družine zapušča v stari domovini brata Rudolfa ter tukaj v Pittsburgh, Pa. pol brata Conrad Kogovška in več bližnjih sorodnikov.

Izraz naše globoke hvalečnosti naj prejmejo obilni darovalci za svete maše, ki so jih v globokemu sožalju položili ob krsti naše dobre soproge in matere. Našo zahvalo naj prejmejo: Dr. Lipa, št. 129. SNPJ, Odborniki društva Lipa, št. 129. SNPJ, Mr. in Mrs. Michael Kontra, družina Anton Malensek, družine Graul — Reiss — Zupancic, Office Employees Fisher Body, družina Frank Simoncic, Mr. in Mrs. Frank Cultrona, Mr. in Mrs. Anton Horvatic, Mr. in Mrs. Stanley Zurga, družina Jim Rogel, družina Frank Ivancic, Mr. in Mrs. Louis Planinc, Mr. in Mrs. Joe Weber, družina Stefanik in Mrs. Mary Zeitz, Mr. in Mrs. Joe Cebular, Jay Mahoney Family, Cleveland Federation of Post Office Clerks, Local No. 72, družina Joseph Hovevar (Donald Avenue), Mr. in Mrs. Chan Harbour, družina Christ Mandel, družina Joe Hovevar Nelson Ave., Mr. in Mrs. Frank Paulin, družina John Slabe, Mr. Bill Richards, Mr. in Mrs. Camilus Zarnick, Brat Conrad Kogovsek, družina Rose Zeitz, družina Mahnic Lakeside Ave., A. K. A. Club, družina Joe Filipic, Municipal Light & Power Employees, No. 5 Crew, Neighbors E. 107th St., družina Anton Kolenc, Mr. in Mrs. Frank Volk.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo obilni darovalci za svete maše, katere bodo darovane v mirni počitek blage rajne duše. Našo zahvalo naj prejmejo sledeči: Mr. in Mrs. Frank Klun, Mrs. Amalia Golob, Miss Mary Russ, John Paulin Family, Mrs. Louise Mandel, Mr. in Mrs. Frank Zeleznik, Louis, Mary in Rose Novak, Mr. Edward Leskovec, Mr. in Mrs. Cenevar, Mr. in Mrs. Jerry Glavac, Mrs. Mary Zeitz, Miss Marie Zeitz, Mr. in Mrs. J. Stefanic, Ernestina Perse Family, Mr. in Mrs. John Simoncic Sr., Mr. in Mrs. John Simoncic Jr., Milka Krpan, Mr. in Mrs. John Krajnc, Miss Mary Chicchio, Mr. in Mrs. John Zajc E. 39th St., Anton Grdina and Family, Mr. in Mrs. Louis Ahlin, Mr. in Mrs. M. Arko, Mr. in Mrs. Jack Jesenko, Mr. in Mrs. Martin Oblak, Mr. in Mrs. Joe Lapp, Mr. in Mrs. V. Hovevar, Mrs. Rose Frank, Mrs. Mary Bulic Family, Mr. in Mrs. Joseph Craine, Mr. in Mrs. Nick Tomic, Mr. in Mrs. Mohorec, Mr. in Mrs. Louis Shuster, Mr. in Mrs. Joe Striber, Mrs. Mary Zalar, Mr. in Mrs. Joe Macarol, Mrs. Jenny Strumbul, Miss Maisie Gavlak, Mr. in Mrs. A. Kalan, Mr. in Mrs. Joseph Miklich, Mr. in Mrs. Anton Mah, Mr. in Mrs. Joe Zabukovec, Mr. in Mrs. John Sivec, Mr. in Mrs. A. Pevc, Office Employees Fisher Body Cleveland Division, Miss Marian Dalton, Mr. in Mrs. John Slabe, Miss Beatrice Carl, Mr. in Mrs. John Cvelbar.

Iskrena hvala društvenim odbornikom društva Lipa št. 129 SNPJ. za častno spremstvo pri pogrebu in krasni prijateljski venci na krsto blagopokojnice.

Najlepša hvala pol bratu blagopokojnice Mr. Conradu Kogovšku iz Pittsburgh, Pa. za udeležbo pri pogrebu.

Iskrena hvala častiti duhovščini fare Sv. Alojzija za tolažilne obiske, podelitev svetih zakramentov za umirajoče, opravljeno zadušnico in cerkvene pogrebne obrede. Našo najlepšo zahvalo naj prejme pogrebni zavod A. Grdina in Sinovi za lepo urejeni pogreb ter najboljše postrežbo.

Izraz naše hvalečnosti naj prejmejo vsi oni, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago, kot oni, ki so prišli blagopokojnico kropiti, so pri nji čuli, nas tolažili ali jo spremili na pokopališče k večnemu počitku. Končno hvala vsem za vse, kar so nam dobrega storili ob času velikega jada in tuge v družini.

Draga in nezabna soproga ter ljubljena in dobra mama. Težka je misel, da Te ljubljena soproga in dobra mamica ni več med nami. Ob svezem grobu klonejo naša kolena na gomilo pod katero počivaš Tvoje iztrujene kosti in zaklad naše ljubezni-Tvoje dobro srce. V blagem spominu nam drže po licu grenke solze iz izjokanih oči v mili prošnji k Vsegamogočnemu: "Daj naši ljubljeni in dobri soprogi in mami večni počitek v tuji zemlji do svidenja nad zvezdami."

Zalujoči ostali:

FRANK KISOVEC SR., soprog; MARY, poročena Meklan, hčerka; JOE, sin; ANNA, poročena POČKAR, hčerka; IDA, hči in FRANK JR. sin.

Anton Meklan in Stanley Počkar, zeta, Margaret snaha, Stanley in Mary, vnuk in vnučinja.

Cleveland, Ohio, 1. septembra, 1936.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Močno potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je v Bogu in po daljši bolezni za vedno preminul naš ljubljeni oče in brat in stari oče

JOSEPH KUCHAR

Blagopokojnik je bil rojen dne 18. marca leta 1858. vas Stojanski vrh, fara Sv. Križ na Dol. Umrl je dne 29. julija ob 3:30 uri zjutraj ter bil pokopan iz hiše žalosti po opravljeni zadušnici v cerkvi Marije Vnebovzette na Holmes Ave. dne 1. avgusta ob 10:30 uri popoldne na Kalvarijo pokopališče. Blagopokojnik je bil član društva Sv. Vida št. 25 KSKJ, in član društva Sava št. 87 SSPZ, ter podporni član pevskega društva Lira. Poleg tukaj žalujočih hčerk in bližnjih sorodnikov zapušča v stari domovini enega brata in več sorodnikov.

Dolžnost nas veže, da se iskreno zahvalimo za poklonjene vence na krsto našega dobrega očeta. Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo sledeči: Družina Frank Kovačič, družina Louis Levstik, Mr. in Mrs. Frank Zagar Jr., Vnuki blagopokojnega, družina Martin Brinovec, družina John Unetic, E. 76th St., Mr. in Mrs. Joseph Baznik, družina Anton Baznik, družina Campbell, Mr. in Mrs. Jerry Brinovec in Mrs. Predragovich, družina in Mrs. Ursula Kuhar, Mrs. Mary Kenik in družina Sintič, družina Frank Zagar Sr., družina John Asseg, družina Ignacij Slapnik Sr., družina Math Sokach, družina in Mrs. Terezija Sedej, Mr. in Mrs. Joe Haker, Sosedje iz E. 133rd St., Cleveland, Employees of Atlasbolt & Screw Co., društvo Sv. Vida št. 25 KSKJ., društvo Sava št. 87 SSPZ.

Izraz naše globoke hvalečnosti naj prejmejo obilni darovalci za svete maše, katere se bodo brale v mirni pokoj rajne duše. Naša velika zahvala naj velja sledečim: Družina John Unetic, družina Agnes Gall, Johnstown, Pa., Mr. Louis Gall, Johnstown, Pa., Mr. in Mrs. John Velic, družina Martin Brinovec, družina Anton Baznik, Mr. in Mrs. Joseph Baznik, Mrs. Finzgar in sin, Miss Jennie Jerse, Mrs. Johana Pelan, Mrs. Helena Malnar, Mrs. Terezija Sedej in družina, Miss Mary Sokach, Mr. in Mrs. John Kozel E. 157th St., Mr. in Mrs. Čermelj E. 157th St., Mr. in Mrs. Joe Krall E. 157th St., družina John Asseg, Mr. in Mrs. John Zust, Mr. in Mrs. Novak E. 60th St., Mr. in Mrs. Louis Rigler, družina Hlad E. 64th St., družina J. Gornik, Holmes Ave., Mr. Joe Starič, družina Ostanek E. 157th St., Mr. Anton Segar, Mr. in Mrs. Zakrajšek E. 74th St., družina Anton Grdina, družina Frank Lavrich, Holmes Ave., Mr. in Mrs. John Jalovec, Mr. in Mrs. Piculich, Mr. in Mrs. Louis Zagar Saranac Rd., Mr. John Mervar, družina John Brinšek, Mr. in Mrs. Tomazič, Mr. in Mrs. Janes, Mr. in Mrs. Bricel, Mr. in Mrs. Joe Centa.

Iskrena hvala Rev. R. Kužniku, Rev. Andolu in Rev. Česniku za podelitev svetih zakramentov za umirajoče, opravljeno zadušnico in cerkvene pogrebne obrede.

Najlepšo zahvalo naj prejme pevski zbor Lira in nje pevovodja Mr. Peter Srnovršnik za zapete žalostinke na večer pred dvigom krste iz hiše žalosti.

Zahvalo naj prejme Mr. Mart. Brinovec za izdatno in veliko pomoč ob času bolezni in smrti blagopokojnega. Enako naj prejmejo najlepšo zahvalo sosedje in prijatelji za veliko in brezplačno pomoč ob času najhujšega v družini.

Veliko zahvalo dolgujemo sorodnikom Miss Anna Gall in Mr. Louis Gall iz Johnstown, Pa. za udeležbo pri pogrebu.

Hvala lepa pogrebniemu zavodu A. Grdina in Sinovi za lepo urejen pogreb ter vso najboljše postrežbo.

Najlepša hvala vsem onim, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago kot tudi onim, ki so prišli blagopokojnika kropiti, so pri njemu čuli, nas tolažili ali so ga spremili na pokopališče k večnemu počitku. Končno hvala vsem za vse kar so nam ali pokojnemu dobrega storili ob času bolezni in smrti v družini.

Dragi in dobri nam oče. V častiljivi starosti ste iztrujeni legli k večnemu izpočitku poleg onih, ki ste jih Vi in mi močno ljubili. Vaš novi dom je poleg rajne dobre soproge in sina ter naše ljubljene matere in brata. Truden je korak okrog Vaše gomile, grenke so solze v blagem spominu, ko klečimo nad grobovi, kateri so zagnili našo veliko ljubezen. Ob svezem grobu vam žalostni kličemo: "Izpočijte se mirno v tuji zemlji do svidenja nad zvezdami."

Zalujoči ostali:

MARY, poročena Kovačič, ROSE, poročena Brinovec, JOSEPHINE, poročena Levstik, hčere. Frank Kovačič, John Brinovec in Louis Levstik, zetje, vnuki in vnučinja.

Cleveland, Ohio, 1. septembra, 1936.